

" گزارشی از وضعیت کارگران زحمتکش در شرکتهای پیمانی حفاری گاز و مخابرات استان گیلان "

امروزه در جامعه ما کارگران زحمتکش شاغل در شرکت های پیمانی از محروم ترین اقشار محسوب میشوند . این کارگران بدلیل فقدان تشکل های مستقل کارگری ، آنگور که باید نمی توانند حق و حقوق از دست رفته خود را از کارفرما مطالبه نمایند .

غالبا" بدلیل شرایط کاری در این گونه شرکت ها ، کارفرما برای کسب سود بیشتر فشار زیادی را بر قشر زحمتکش کارگر وارد می سازد و ساعات اضافی کار به آنان تحمیل می نماید . بدون آنکه در قبال این سود و منفعت ، مبلغی به عنوان حق اضافه کاری و دستمزد بیشتر و یا حتی پاداش و عیدی سالانه به آنان اختصاص دهد .

آری ، این کارگران ساده که در شرکتهایی نظیر پیمان کاران مخابرات و گاز و ... به حفاری با بیل و کلنگ و کارهای سخت یدی مشغولند ، عمدتا" بصورت روز مزد با تحمل شدیدترین فشارهای کاری در شرایط نامساعد جوی در شهرها و روستاها مشغول به کارند . سن آنها از ۱۰ سال تا حدود ۵۰ سال متغیر است . وقتی از کودکان ۱۰ تا ۱۲ ساله شاغل در این شرکتهای در باره وضعیت تحصیلی آنان سؤال میشود ، با لبخند معنا داری میگویند : " نشد !! " .

این کارگران طبق آمار منابع رسمی در شمار افراد شاغل جامعه محسوب می شوند !!؟! در حالی که در تخیل آنان چیزی به اسم مرخصی سالانه یا مرخصی با حقوق و بیمه درمانی و غیره ... به هیچ وجه نمی گنجد . حتی هزینه ناهار آنان نیز از حقوق شان کسر میگردد و بدون هیچ قرارداد و یا دستنوشته ای مشغول به کار هستند .

کارفرما به بهانه فصلی و موقتی بودن کار ، از بیمه کردن کارگران در زمان اشتغالشان طفره می رود و این گونه دلیل می تراشد که " چون این کارها غالبا" سخت و طاقت فرساست کارگرها پس از چند هفته کار معمولا" خسته شده و سر کار نمی آیند و یا در موقع کار کشاورزی بدلیل حقوق بیشتر ، کار را رها می کنند . " در حالی که باید گفت اگر این کارگران از حقوقی مکفی با پوشش بیمه برخوردار باشند ، آیا در قبال کاری آسانتر با حقوق بیشتر ، کارشان را رها می کنند ؟ مسلما" نه .

گفته میشود حقوق روز مزد این کارگران بین ۸/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۰ تومان است اما در روزهای بارانی و یا تعطیلی کار به هر دلیلی ، کارفرما این حقوق را پرداخت نمی کند . آنان با گرفتن پول بصورت علی الحساب هفتگی ۲۰ تا ۳۰ هزار تومان به زندگی خود ادامه می دهند ، و هر ۳ و یا ۴ ماه یکبار ، مبلغی در حدود ۱۵۰ تا ۲۵۰ هزار تومان به عنوان حقوق دریافت میکنند . بارها مشاهده شده که در قبال آسیب ناشی از کار تنها هزینه درمان اولیه در درمانگاه تامین شده و پس از انتقال کارگر آسیب دیده به منزل ، وی از هرگونه حقوق و هزینه درمان دیگر محروم مانده است .

در پروژه های عمرانی در سطح شهر و روستا این کارگران را در آفتاب سوزان تابستان با چکمه های لاستیکی داغ و کلاه های حصیری کهنه و در سرمای زمستان نیز در زیر برف و باران بدون پوشش و لباس مناسب و همان چکمه لاستیکی کهنه ، مشغول به کار می بینیم که فقط به فکر کار همان روز و گرفتن حقوقی بخور و نمیر و گذران عمر خویش می باشند . بسیاری از این کارگران سالهاست به این کار سخت و زیان آور مشغولند و تغییر و بهبود اوضاع برایشان امری است محال . چرا که خود را سالها در این وضعیت دیده و به این وضعیت عادت کرده اند .

بی گمان اهمیت وجود تشکل های مستقل کارگری درساماندهی کارگران و گرفتن حق و حقوق مسلم آنان از کارفرما و سرمایه داران بر کسی پوشیده نیست ، این تشکلهای می توانند حامی و پشتیبان واقعی این طبقه محروم ، زحمتکش ، اما پرتوان جامعه باشند و نقش سازنده کارگران را در چرخه تولید جامعه به آنان یادآور شوند .

(به امید تشکل یابی همه کارگران جهان)

" کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری " - منطقه شمال

15 Oct.2008 - ۸۷/۷/۲۳